

مقاييس دار النشاط

طرح جلد: حمید رضا حمزہ پور

سرشناسه: تقی‌زاده، رضا - ۱۳۳۷
عنوان و نام پدیدآور: وقایع دارالنشاط / رضا تقی‌زاده ابهری
مشخصات نشر: ارومیه؛ انتشارات درنالا، ۱۳۹۷
مشخصات ظاهری: ۱۳۰ صفحه رقعی ۱۴/۵ * ۲۱/۵ س م
شابک: 978-622-99529-5-5

وضعیت فهرست‌نویسی: فیپا
موضوع: داستان‌های فارسی - قرن ۱۴
موضوع: Persian fiction- 20th century
رده‌بندی کنگره: ۱۳۹۷ و ۸۷۷ ق / ۸۳۳۷ PIR
رده‌بندی دیویی: ۳/۶۲ فا ۸
شابک: ۵۵۹۴۲۰۱ کتاب شناسی ملی:
قیمت: ۲۷۰۰۰۰ ریال

انتشارات

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

انتشارات درناله

ارومیه: خیابان امام، پاساژ میرداماد، طبقه زیرزمین

انتشارات و کتابفروشی درناله

تلفن: ۰۴۴ - ۳۲۲۲۸۹۸۹

www.dornalar.com

rezaozan@gmail.com

مقدمه

به جرأت می‌توان گفت طنزنویسی از شاخه‌های بسیار مشکل و ظریف ادبی است چراکه نویسنده، ضمن استفاده از زبان ادبی، بایستی آن را با نوآوری و ظرافت‌های طنزانه همراه سازد و به همین دلیل، هرچه نوشته طنز سنت شکن‌تر و مبتکرانه‌تر باشد قدرت جذب مخاطبانش بیشتر می‌شود.

در حقیقت، آنچه طنز را از دیگر متون ادبی متمایز می‌کند کوتاهی جملات، ایجاز، سادگی بیان، چینش خاص واژگان، استفاده از زبان محاوره و بیان اغراق آمیز است و بازی‌های زبانی - بیانی، انواع شیوه‌های هنجار گریزی زبان در شعر دهان، چون آشنایی زدایی، غافل‌گیری، نتیجه‌گیری یا بیانی برخلاف گفتار رایج - موم ارائه دادن و اجتماع نقیضین، به همراه ظرافت‌های بیانی که در آن‌ها یافت است از اختصاصات بارز طنز به حساب می‌آید. در قالب طنز، نویسنده یا شاعر با درنمایی و نمایان‌تر جلوه دادن نکات زشت، منفی، عیب‌ها و نقص‌های پدیده‌ها و روابط حاکم در زندگی اجتماعی، درصدد تذکر، اصلاح و رفع آن‌ها به میان می‌آید.

صاحب‌نظران و طنزشناسان تعریف‌های متنوعی از طنز ارائه کرده‌اند؛

عمران صلاحی می‌نویسد:

طنز یعنی به تمسخر گرفتن عیب‌ها و نقص‌ها به منظور تنبیه و تحقیر، از روی غرض اجتماعی. به عبارت دیگر طنز، هجوی است در غرض اجتماعی. یکی دیگر از صاحب‌نظران اعتقاد دارد:

طنز، از نظر محتوا یکی از انواع ادبی است که نویسنده و شاعر در آن علت‌ها و مظاهر واپس‌ماندگی و عیب‌ها و مفاسد و ناروایی‌های دردناک جامعه را به قصد اصلاح با چاشنی خنده به گونه‌ای برجسته و اغراق‌آمیز،

همراه با اشاراتی به وضع معمول زندگی بیان می‌کند.

تعاریف پیش گفته و بررسی دیگر نظرات در مورد تعریف طنز نشان می‌دهد سه عنصر اصلی خنده، انتقاد اجتماعی و اصلاح طلبی، در شکل‌گیری طنز دخیل هستند.

مبنای طنز بر شوخی و خنده است اما این خنده، خنده شادمانی و شوخی نیست، خنده‌هایی است تلخ، جدی و دردناک، همراه با سرزنش، سرگرفتگی، کمابش زنده و نیش‌دار.

جمع‌بندی این موارد را می‌توان به صورت زیر بیان کرد:
۱- طنزنویس نقاط ضعف افراد و جامعه را هر چه برجسته‌تر و مضحک‌تر جلوه می‌دهد. بنیاد جریان‌ها و معتقدات باطل را متزلزل می‌کند.

۲- با هرآنچه غیر انسانی، خبیث و بی‌پایه است مبارزه می‌کند و از هر نظام و آیینی که انسان را از تازگی و تکاپو به سوی کمال باز دارد، عاصی است.

۳- دردهای جامعه را تشخیص می‌دهد و این قصد که بازنمایی پلیدی‌ها و دردها بر مذاق مردم تلخ و ناگوار نیستند، آن‌ها را به شهد و شوخی آغشته می‌کند.

۴- طنزنویس، دیدگان خود را از ظاهر آراسته‌جا به درون پوسیده و ناهنجار آن رخنه می‌دهد.

۵- طنزنویس با شخص و فرد در نمی‌افتد و از فردگرایی فاصله می‌گیرد.

طنز زیر شاخه‌هایی از قبیل: هزل، هجو، فکاهه، مطایبه، لطیفه و

دارد که هر کدام تعاریفی مجزا دارند و پرداختن به آن‌ها در مقال مختصر نمی‌گنجد و البته رسالت بیان و تبیین آن برعهده اساتید و صاحب‌نظران این حوزه است.

کتاب حاضر، اولین تجربه نویسنده در قالب طنز به حساب می‌آید و خرد اذعان دارد که خالی از خلل و ایراد نیست، اما امید آن داریم اساتید فرهیخته، اشباهات را به دیده اغماض نگرین و با راهنمایی‌های خود مساعدت فرمایند تا در چاپ‌های آتی بتوانیم نواقص را مرتفع نماییم.

انتشارات درنالار